

אָרְא וְדַאי כֶּף זֶה, שְׁהַרִי הַמְשָׁפֵן
 לֹא הוּקַם לְמַעְלָה עַד שֶׁהוּקַם
 הַמְשָׁפֵן לְמַטָּה, אֲבָל מִשֶּׁה רָאָה
 אֶת כָּל מַרְאֵה הַמְשָׁפֵן, וְלֹא הָיָה
 מִסְתַּדֵּר בְּקִיּוּמֹו, עַד שֶׁהוּקַם
 הַמְשָׁפֵן לְמַטָּה, וְרָאָה אֶת
 מִטְטְרוּ"ן מְשַׁמֵּשׂ אַחַר כֶּף. לֹא
 שֶׁהוּא הָיָה מְשַׁמֵּשׂ, אֲלֵא שֶׁהָיָה
 מְשַׁמֵּשׂ אַחַר כֶּף, וְלֹא בְּאוֹתוֹ זְמַן.
 אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִשֶּׁה,
 רָאָה אֶת הַמְשָׁפֵן וְרָאָה אֶת הַנְּעֵר,
 הַכֹּל מִתְעַכֵּב עַד שִׁיּוּקָם כָּאֵן
 לְמַטָּה.

וְאִם תֹּאמַר, אִם כֶּף, מִטְטְרוּ"ן
 שֶׁהוּא הַמְשַׁמֵּשׂ? אֲלֵא וְדַאי
 שֶׁהַמְשָׁפֵן הוּא שְׁלוֹ, וּמִיכָאֵל
 הַכֶּהֵן הַגְּדוֹל הוּא שֶׁמְשַׁמֵּשׂ בְּתוֹךְ
 אוֹתוֹ מְשָׁפֵן שֶׁל מִטְטְרוּ"ן, כְּמוֹ
 שֶׁמְשַׁמֵּשׂ הַכֶּהֵן הַגְּדוֹל הַעֲלִיּוֹן
 לְמַעְלָה בְּתוֹךְ מְשָׁפֵן אַחַר הַנְּסִתָּר
 שֶׁלֹּא הַתְּגִלָּה בְּסוּד הַעוֹלָם הַבָּא.
 שְׁנֵי מְשַׁכְּנוֹת הֵם; אֶחָד הוּא נְסִתָּר
 לְמַעְלָה, וְאֶחָד הַמְשָׁפֵן הַזֶּה שֶׁל
 מִטְטְרוּ"ן. שְׁנֵי כֶהֱנִים הֵם; אֶחָד
 אוֹר רֹאשׁוֹן, וְאֶחָד מִיכָאֵל הַכֶּהֵן
 הַגְּדוֹל לְמַטָּה.

מִכָּאֵן סוּדוֹת נְסִתָּרִים שֶׁל בֵּית
 הַמְשָׁפֵן מִפִּי הַמְּנוּרָה. הַמְשָׁפֵן
 הַעֲלִיּוֹן נִבְנָה עַל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
 מְרָגְלִיּוֹת, אִיבְרִים עֲלִיּוֹנִים, זְמִין
 וּשְׂמַאל, שְׂמַאל וְזִמִּין.

שְׂרֵשֶׁה שְׁמוֹת הֵם פְּלוּלִים כְּאֶחָד,
 וְזֶה נִכְנָס בְּזֶה, וְזֶה נִכְנָס בְּזֶה. א"ל
 הַרְאֵשׁוֹן וּמִסְתַּדֵּר בְּזִמִּין. א הִיא
 רֹאשׁוֹנָה, שֶׁהִיא זְמִין, וּמִתְגַּשֵּׁם
 וּמְצַטִּיר בְּסוּד הַזִּמִּין, וּכְשֶׁנִּכְנָס
 וּמְשַׁמֵּשׂ בְּפָנִים, נֶאֱחָז עִם ל,
 וְנוֹקְרָא בְּסוּדוֹ א"ל, שְׁהַרִי ל' מְסוּד
 שֶׁלְמַעְלָה בְּתוֹךְ קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים
 יֵצֵא.

לֹא שֶׁשֵּׁם הַתְּגַשֵּׁם, אֲלֵא וְדַאי
 כְּשֶׁיֵּצֵא הַתְּגַשֵּׁם, כְּשֶׁאֵר הַאוֹתִיּוֹת
 שֶׁכְּשֶׁיֵּצְאוּ מְסוּד הַעוֹלָם הַבָּא
 הַתְּגַשֵּׁמוֹ וְהַצְטִירוֹ. אֵף כֶּף הֵל'

אָרְא וְדַאי הָכִי הוּא, דְּהָא מְשַׁפְּנָא לָא אֲתַקַּם
 לְעֵילָא, עַד דְּאֲתַקַּם מְשַׁפְּנָא לְתַתָּא, אֲבָל
 חֲמָא מִשֶּׁה חִיזוּ דְכָל מְשַׁפְּנָא, וְלֹא הָוָה
 מִתְסַדֵּר בְּקִיּוּמִיהּ, עַד דְּאֲתַקַּם מְשַׁפְּנָא לְתַתָּא,
 וְחֲמָא לִיהּ לְמִטְטְרוּ"ן מְשַׁמֵּשׂ לְבַתְרָא, לָאו
 דְּהָוָה אִיהוּ מְשַׁמֵּשׂ, אֲלֵא דְּהָוָה מְשַׁמֵּשׂ לְבַתְרָא,
 וְלָאוּ בְּהָוָה זְמַנָּא. אָמַר לִיהּ קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְמִשֶּׁה, חֲמִי מְשַׁפְּנָא, וְחֲמִי נְעֵר, כְּלָא מִתְעַכֵּב
 עַד דִּיתַקַּם הָכָא לְתַתָּא.

וְאִי תִימָא, אִי הָכִי, מְטְטְרוּן אִיהוּ דְקָא
 מְשַׁמֵּשׂ. אֲלֵא וְדַאי מְשַׁפְּנָא דִּילִיהּ אִיהוּ,
 וּמִיכָאֵל כְּהֵנָּא רַבָּא, אִיהוּ דְקָא מְשַׁמֵּשׂ גּו
 הֵהוּא מְשַׁפְּנָא דְמִטְטְרוּן. כְּגוּוֹנָא דְמְשַׁמֵּשׂ
 כְּהֵנָּא רַבָּא עֲלָאָה לְעֵילָא, גּוּ מְשַׁפְּנָא אַחְרָא
 סְתִימָא דְלָא אֲתַגְלִיָּא, בְּרֹזָא דְעֲלָמָא דְאֲתִי.
 תְּרִין מְשַׁכְּנִין אֵינּוּן. חַד אִיהוּ סְתִימָא עֲלָאָה.
 וְחַד הֵאֵי מְשַׁפְּנָא דְמִטְטְרוּן. תְּרִי כֶהֱנִי אֵינּוּן,
 חַד אוֹר קֹדְמָאָה. וְחַד מִיכָאֵל כְּהֵנָּא רַבָּא
 לְתַתָּא.

מִכָּאֵן רְזִין סְתִימִין דְּבִי מְשַׁפְּנָא, מְפּוּמָּא
 דְּבוּצִינָא. מְשַׁפְּנָא עֲלָאָה, אֲתַבְּנִי עַל
 תְּרִיסַר מְרָגְלִיטִין, שְׁיִיפִין עֲלָאִין, יְמִינָא
 וּשְׂמַאלָא, שְׂמַאלָא וְיְמִינָא.

תִּלְתָּ שְׂמֵהֵן אֵינּוּן פְּלִילִין כְּחָדָא, וְדָא עֵייל
 בְּדָא, וְדָא עֵייל בְּדָא. א"ל, קֹדְמָאָה
 וְאַתְסַדֵּר בִּימִינָא. א, אִיהוּ קֹדְמָאָה דְאִיהִי
 יְמִינָא, וְאַגְלִים וְאַתְצִייר בְּרֹזָא דִימִינָא, וְכַד
 עֵייל וְקָא מְשַׁמֵּשׂ לְגוּ אֲתַאֲחַד בְּהַדְיָה ל,
 וְאַקְרִי בְּרֹזָא דִּילִיהּ א"ל, דְּהָא ל' מְרֹזָא
 דְלְעֵילָא גּוּ קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים נִפְקַ.

לָאוּ דְתַמָּן אַגְלִים, אֲלֵא וְדַאי כַד נִפְקַ אַגְלִים,
 כְּשֶׁאֵר אֲתוּוּן, דְּכַד נִפְקוּ מְרֹזָא דְעֲלָמָא
 דְאֲתִי, אַגְלִימוֹ וְאַתְצִירוֹ. אוּף הָכִי הֵאֵי ל',

הזו, אף על גב שהיא סוד שלמעלה, לא התגשמה עד שיצאה החוצה, ואז א"ל. וזהו סוד הימין.

השמואל כולל בתוכו את הימין ונוטל את השם הזה אליו ונכלל עמו, וכשנכלל עמו הוא נקרא אלהים. ואם תאמר, הרי הקדים השמואל בסוד העולם הבא. ודאי זה פך. אלא כשיצאו הדרגות בסוד האותיות מתוך העולם הבא, רצה השם הזה להראות ולהבנות, להראות על אותו מקום שיצאו משם, ונבנה שם זה כמו זה. א"ל בתחלה בצד הימין, נכלל בתוך השמואל, ונוטל אותו השמואל, ונקרא אלהים, וזהו סוד הימין (אמר לו בשם וכו') בשם של אלהים, ועל סוד זה, בכל מקום שהוא דין, שם הוא רחמים, שהרי הוא כולל דין, וזה נבנה ונראה.

אזוהו שיצא משם, אמצעי, נוטל את שניהם, ומשפלים, ונקרא אלהינו. הרי פאן השלמות שנראית מסוד העולם העליון, והכל נכלל זה בזה. פיון שהאמצע הזה השתלם, שורה עליו השם הקדוש, המפתח של הכל שנקרא יהו"ה, ואז נוטל את כל הצדדים, מעלה ומטה, ימין ושמואל, ולכל הצדדים האחרים. ולכן כשנשתלם מסוד שני הצדדים, מימין ושמואל, נקרא אלהינו. הרי פאן ימין ושמואל ואמצע בכלל השם הזה. וזה נראה ונבנה. הסוד שהאותיות יצאו משם, פך נבנה ונראה כל אחד ואחד.

הרי נכלל ימין בשמואל, ונוטל השמואל את שם הימין. איפה כלול הימין בתוך השמואל, שהימין יטל את סוד השמואל? אלא כשנכלל ימין בשמואל ונוטל השמואל את שם סוד הימין,

אף על גב דאיהו רזא דלעילא, לא אגלים, עד דנפק לבר, וכדין א"ל. ודא רזא דימינא.

שמואלא כליל בגייה לימינא, ונטיל האי שמא לגביה, ואתכליל בהדיה, וכד אתכליל (דף קנ"ט ע"ב) בהדיה אקרי איהו אלהים. ואי תימא, הא אקדים שמואלא ברזא דעלמא דאתי. ודאי הכי הוא. אלא, כד נפקו דרגין, ברזא דאתון מגו עלמא דאתי, בעא שמא דא לאתחזאה ולא תבני, לאתחזאה על ההוא אתר דנפקי מתמן, ואתבני שמא דא, כגוונא דא. א"ל בקדמיתא בסטרא דימינא, אתכליל גו שמאלא, ונטיל ליה שמאלא, ואקרי אלהים, ודא איהו רזא דימינא, (אמר ליה בשמא וכו') בשמא דאלהים, ועל רזא דא, בכל אתר דאיהו דינא, תמן איהו רחמי, דהא כליל איהו דינא, והא אתבני ואתחזי.

ההוא דנפק מתמן, אמצעיתא, נטיל לתרווייהו, ואשתלים, ואקרי אלהינו. הא הכא שלימו דאתחזי מרזא דעלמא עלאה, וכלא אתכליל דא בדא. פיון דהאי אמצעיתא אשתלים, שרא עליה שמא קדישא, מפתחא דכלא, דאקרי יהו"ה, וכדין נטיל לכל סטרין, עילא ותתא, ימינא ושמואלא, ולכל סטרין אחרנין. ועל דא, כד אשתלים מרזא דתרין סטרין מימינא ושמואלא, אקרי אלהינו, הא הכא ימינא ושמואלא ואמצעיתא בכללא דשמא דא. ודא אתחזי ואתבני. רזא דאתון נפקו מתמן, כגוונא דא אתבני ואתחזי, כל חד וחד.

הא אתכליל ימינא בשמואלא, ונטיל שמאלא שמא דימינא, ימינא מאן כליל בגייה שמאלא, למהוי נטיל ימינא רזא דשמאלא. אלא, כד אתכליל ימינא בשמואלא, ונטיל